

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010399
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8118010399.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2018 v trestnej veci obž. I. N. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 31.05.2018, sp. zn. 5T/19/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanej I. N., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom N. - I. č. XXX, okr. Sabinov

u k l a d á :

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 31.05.2018, sp. zn. 5T/19/2018 boli obž. M. U. a obž. I. N. uznaní vinnými zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 13.10.2017 v čase asi o 00.10 hod. na ul. Požiarnickej v Prešove v blízkosti železničného priecestia, pod vplyvom toluénu a alkoholu po prechádzajúcej vzájomnej dohode obv. M. U. chytil rukou I. I. okolo chrbta a snažil sa mu vybrať peňaženku zo zadného vrečka nohavíc, avšak podarilo sa mu vytrhnúť z objatia a ušiel k Študentskému domovu na Námestí mládeže č. 2, kde ho obaja dostihli, pričom obv. M. U. udrhel rukou poškodeného do brady a obv. I. N. mu poliala toluénom tvár a z predného pravého vrečka nohavíc mu vytiahli mobil zn. HUAWEI P 10lite modrej farby v silikónovom obale, čím mu spôsobili odcudzením mobilu škodu vo výške 270,- € a poškodenie očí, ktoré si vyžiadalo ošetrovanie s práceneschopnosťou do 28.10.2017.

Za uvedený skutok bol obžalovanému M. U. podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. k/, l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 10.01.2018, sp. zn. 6T/102/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej I. N. bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. j/, k/, l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona jej bol výkon tohto trestu podmienčne odložený.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona jej bol stanovený probačný dohľad počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona jej bola určená skúšobná doba na 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku boli obžalovaní M. U. a obžalovaná I. N. spoločne a nerozdielne zaviazaní uhradiť poškodenému I. I. škodu do výšky 270,- €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.06.2018, odvolanie prokurátor. Odvolanie smeruje proti výroku o treste u obžalovanej I. N.. Odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.06.2018. Namieta, že s rozhodnutím súdu čo do výšky trestu u obžalovanej I. N. sa nemôže stotožniť. Je pravdou, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná, avšak nie je celkom bezúhonná, nakoľko pred uvedeným skutkom spáchala priestupok proti majetku dňa 31.08.2017 krádežou v obchode, a dňa 05.08.2017 priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že skutok spáchala pod vplyvom návykových látok, toluénu a to aj napriek tomu, že v tom čase mala dvojročné dieťa, avšak o toto sa nestarala a v spoločnosti iných mužov sa túlala po meste Prešov a prespávala pod mostom s tým, že o dieťa sa starala matka. Aj keď toho času čaká druhé dieťa, toto v trestnom konaní nie je prekážkou pre uloženie nepodmienečného trestu, keď výkon tohto trestu môže nastúpiť po tom, ako dieťa dovŕši jeden rok veku. Okrem toho práve obžalovaná I. N. bola osobou, ktorá osobne použila pri lúpeži toluén ako zbraň tým, že ho poškodenému šplechla do očí a toto bolo dôvodom pre prísnejšiu kvalifikáciu skutku podľa § 188 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Zároveň je treba podotknúť, že tak ako spolupáchateľ M. U., poškodeného prenasledovala až dovtedy, kým sa im nepodarilo zmocniť sa mobilu.

Obžalovaná I. N. v prípravnom konaní nespĺňala podmienky pre začatie konania o dohode o vine a treste, nakoľko sa nepriznala v celom rozsahu. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, mimoriadne zníženie trestu je možné iba vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby stanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Je toho názoru, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na takýto postup a to ani z hľadiska okolností, za ktorých ku skutku došlo a ani z hľadiska pomerov páchatel'a. Ak by predsa len existoval nejaký dôvod z hľadiska pomerov páchatel'a, je neprimerané obžalovanej uložiť podmienčný trest, ale skôr je primeraný nepodmienečný trest kratšieho trvania. Súď pritom podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona obžalovanej neuložil ani obmedzenia alebo povinnosti, pričom v skutku je písarskou chybou uvedený aj nesprávny rok 13.10.1998. Vo vzťahu k tomu, že by skutok mal byť kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zákona, toto nie je možné samotnou povahou prečinu a zločinu lúpeže v zmysle výkladu a komentárov k Trestnému zákonu, nakoľko u týchto trestných činov je jednočinný súbeh vylúčený. Vzhľadom k uvedenému považuje trest uložený obžalovanej I. N. ako neprimerane nízky a nezákonný, a preto navrhuje, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov čo do výroku o treste a tejto pri nezmenenej dôkaznej situácii uložil trest primeraný, avšak spojený s jeho výkonom, teda nepodmienečný.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo prihladnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.05.2018, po zákonom poučení urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že je vinná zo spáchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku a po vyjadrení procesných strán prijaté, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná ku skutku priznala, sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací súd nezistil žiadne zásadné porušenia práva obžalovanej na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len proti výroku o treste, krajský súd nezisťiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento odvolaním napadnutý výrok.

Konanie obžalovanej bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Obžalovaná tým, že spoločným konaním proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania, so zbraňou, týmto svojím konaním naplnila po objektívnej, aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu uvedeného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, teda, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, podľa § 36 písm. k/ Tr. zákona, že obžalovaná sa pričnila o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradila spôsobenú škodu a podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala, preto pri ukladaní trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona.

Prvostupňový súd zároveň aplikoval aj § 39 ods. 1 Tr. zákona, ktorý odôvodnil tým, že u obžalovanej N. poukazuje na to, že boli splnené podmienky na konanie o dohode o vine a treste, táto doposiaľ nebola súdne trestaná, má maloleté dieťa a ďalšie by mala v krátkom období porodiť. Z uvedených dôvodov obžalovanej uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní tri roky, ktorý jej podmienčne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní päť rokov.

K uvedenému odvolací súd, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu udáva, že za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona umožňuje zákon uložiť trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Na základe uvedeného krajský súd mal za to, že pochybil súd prvého stupňa pri uložení trestu obžalovanej I. N.. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že v súlade so zásadou individualizácie trestu, Trestný zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami môžu byť aj poľahčujúce okolnosti za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračuje hranice bežné pri priznaní statusu poľahčujúcich

okolností. Nie je možné ani vylúčiť viacero okolností, ktoré sami osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami a vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Za mimoriadnu okolnosť, ktorá odôvodňuje použitie § 39 ods. 1 Tr. zákona a ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby obžalovanej I. N. krajský súd vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, teda k spáchaniu skutku sa priznala, pričom v prípade, ak by došlo k dohode o uznaní viny a prijatí trestu, bolo by možné v zmysle § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona „automatické“ zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Na rozdiel od inštitútu dohody o vine a treste, kedy obvinený v konaní pred súdom má vedomosť o tom, aký trest mu prokurátor navrhuje v prípade, ak zodpovie na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. a/ až j/ Tr. poriadku, navyše na akúkoľvek otázku v zmysle uvedeného, ale najmä na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. i/ Tr. poriadku, môže odpovedať aj záporne, čo má za následok vrátenie veci prokurátorovi do prípravného konania v zmysle § 334 ods. 3 Tr. poriadku, pri vyhlásení viny je obžalovaný v nevýhodnejšej pozícii, nakoľko sa nachádza v stave neistoty, aký trest mu bude ukladaný. S poukazom na § 188 ods. 2 Tr. zákona, ak by bol trest odňatia slobody obžalovanej N. ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, bol by jej ukladaný trest odňatia slobody v trvaní od 7 do 12 rokov a takýto trest, aj ak by bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby, nie je možné podmienične odložiť na skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia, ani podmienične odložiť s probačným dohľadom. Zároveň u obžalovanej I. N. je potrebné konštatovať, že táto doposiaľ nebola súdne trestaná a t.č. má dve maloleté deti, pričom maloletú I. S. porodila dňa 11.06.2018. Z uvedených dôvodov mal aj odvolací súd za to, že obžalovanej bolo možné uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona, avšak vo výške vyššej ako jej ukladal prvostupňový súd.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, pre výkon ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený na úmyselný trestný čin. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dodáva, že podľa jeho názoru, je takýto nepodmieničný trest odňatia slobody v uloženej výmere nevyhnutný, nakoľko bola to práve obžalovaná, ktorá poškodenému I. I. poliala tvár toluénom, čím naplnila zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona. Zároveň výmera trestu v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov zohľadňuje zníženie trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 39 ods. 4 Tr. zákona tak, ako by k nemu „automaticky“ došlo v prípade dohody o uznaní viny a prijatí trestu.

Uvedený trest, podľa názoru odvolacieho súdu, je dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a výchovu obžalovanej k tomu, aby v budúcnosti viedla riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti a zodpovedá zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatelky a to aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, pričom odvolací súd prihliadal aj na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok.

Už len záverom odvolací súd konštatuje, že v rozsudku súdu prvého stupňa a to v jeho skutkovej vete sa nachádza písárska chyba, keď namiesto dňa 13.10.2017, kedy mal byť predmetný skutok spáchaný, je uvedený deň 13.10.1998. Z uvedených dôvodov sa javí potrebným túto písársku chybu opravným uznesením opraviť.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako dôvodný a rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.